

LIBRIS

Redactor: Laura Nicolescu
Tehnoredactor: Ameluța Vișan

We know
books

Coperta: Monica Balaban

Ilustrații interioare realizate de autoare cu ajutorul soft-ului android
Imagine: AI Art Generator pentru generare a imaginilor utilizând AI cu
abonament Lifetime Premium conform comenzii GPA.3339-0353-2280-
83178 din 31.08.2023 și prelucrate mai apoi de aceasta cu soft-ul de
editare de baza Android

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ȚIGU, ANDRA

Aurul fermecat : roman / Andra Țigu. - București : Cișmigiu Books,
2025

ISBN 978-606-28-2061-9

821.135.1

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062820619

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din
această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Cișmigiu Books

Copyright © 2025

Cișmigiu Books este un imprint al Editurii Universitare

Editor: Vasile Muscalu

B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București

Tel.: 021 – 315.32.47

www.editurauniversitara.ro

e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47/ 0745 200 718/ 0745 200 357

comenzi@editurauniversitara.ro

www.editurauniversitara.ro

ANDRA ȚIGU

AURUL FERMECAT

roman

CIȘMIGIU
BOOKS

Cuprins

Capitolul 1. Recunoștința	5
Capitolul 2. Pactul	26
Capitolul 3. Încă o statueta.....	33
Capitolul 4. O amintire in ruină	39
Capitolul 5. Blestemul Ariei.....	45
Capitolul 6. Planuri ascunse	64
Capitolul 7. Al treilea blestem	67
Capitolul 8. Verificare probelor.....	81
Capitolul 9. Un ghemotoc de speranță.....	86
Capitolul 10. Curățenia.....	91
Capitolul 11. Incendiul	95
Capitolul 12. O casă distrusă	110
Capitolul 13. O șansă pierdută	114
Capitolul 14. O rugămintă.....	126
Capitolul 15. Farul din Port.....	130
Capitolul 16. Secretul Karei.....	140
Capitolul 17. Străinul din far	143
Capitolul 18. Planul lui Aziz.....	149
Capitolul 19. Un ultim blestem.....	153
Capitolul 20. O promisiune aproape încălcată.....	157
Capitolul 21. Astrolabul	163
Capitolul 22. Ruină într-o clipă	172
Capitolul 23. Pasărea Liră.....	176

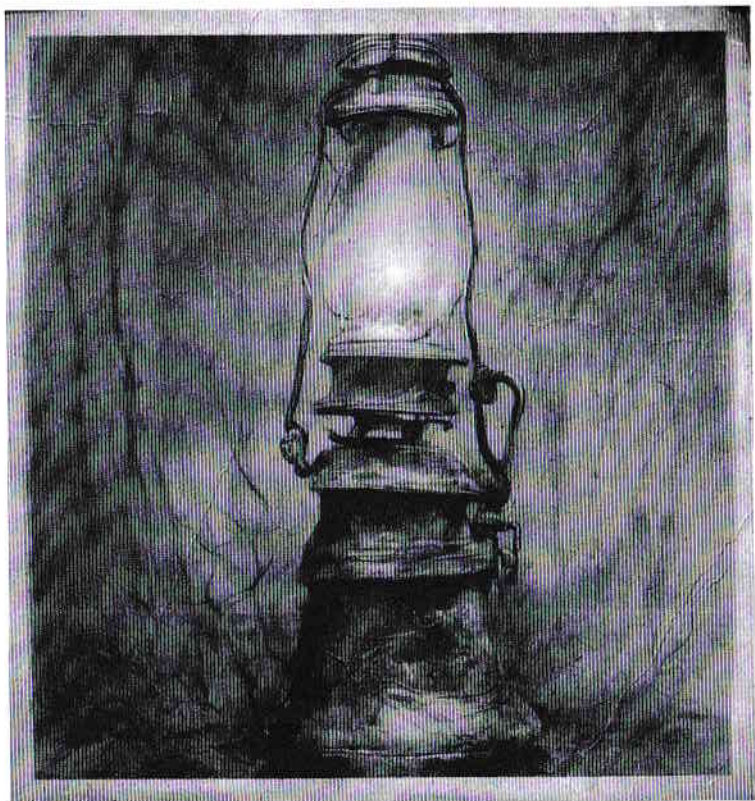
Capitolul 24. Păsările Colibri	188
Capitolul 25. Invitațiile	202
Capitolul 26. O zi plină.....	212
Capitolul 27. Am pierdut-o.....	217
Capitolul 28. Întâlnirea	231
Capitolul 29. Salvarea lui Hexer.....	235
Capitolul 30. Întoarcerea acasă.....	252
Capitolul 31. Proba finală.....	257
Capitolul 32. Armata din munți	268
Capitolul 33. Răzbunarea	276

Capitolul 1

Recunoștința

Trecuse un an deja de când nu îl mai aveam printre noi și venise vremea să ne adunăm, cei apropiați, dis de dimineață, în fața pietrei impunătoare din pădurea ce veghea spatele casei lui Aril, să ne arătăm recunoștința. Uitasem cât de mult trebuia să urcăm până acolo. Dacă aș fi fost în oricare altă pădure și nu la Glob, cu siguranță nu aș fi trecut singur prin ea. După cum ni se ceruse, am pornit pe când soarele nu răsărise încă. Deși aveam la mine un felinar vechi, sentimentul că sunt urmărit mă încercase mai mult decât mi-aș fi dorit. Regretam puțin că nu îl curățasem până acum, deși avusesem asta în gând, de câteva ori în ultimele săptămâni.

Roua rece îmi uda tot mai tare gleznel. Oricât de mult încercasem eu să nu mă abat de la potecă, mare parte din ea era acoperită de buruieni și se vedea clar că nu mai trecuse nimeni pe acolo de multă vreme. Nici nu îmi aduceam aminte ca pădurea să fi fost așa de deasă. Părea că bunicul încercă, chiar și acum, să nu lase pe nimeni să se apropie prea tare de el.

Am fost acolo primul. O apăsare în piept parcă nu dădea voie aerului să ajungă unde îi era locul. Nu era din cauza bunicului. Mă gândeam încă la ai mei. Chiar și după atâta timp, era dureros. În timp ce urcam treptele către piatră, m-am aplecat și am smuls cu putere câteva buruieni ce îmi stăteau în cale. L-am salutat apoi pe bunicul, făcând o ușoară plecăciune, ridicându-mi ușor pălăria pe care o promisem de ziua mea, de la Luna. Deși nu mi se părea că mi se potrivește neapărat, ajunseseam

să o port în fiecare zi, pentru că astfel scăpam de aranjarea în orice fel a părului.

M-am sprijinit apoi cu spatele de piatră, am așezat felinarul cu grijă lângă mine și de cum am atins suprafața acesteia, un fior rece m-a străbătut prin corp, făcându-mă să tresar. Parcă era înghețată. Mi-am lăsat apoi și capul să se sprijine și gândul să îmi zboare. Mâinile îmi stăteau căzute pe mușchiul ce acoperise mare parte din scări, în timp ce urmăream printre copaci cum undeva, în josul pădurii, mai licăreau câteva felinare. Ceilalți aveau să ajungă în curând. Am închis ochii pentru o secundă. Părea că nu sunt singur, dar mă simțeam în siguranță. Un val de căldură mi-a învăluit corpul, în timp ce încheieturile mâinilor mi se încălzeau tot mai tare, de parcă eram strâns cu putere. Aș fi vrut să deschid ochii, dar eram mai curios de ce avea să se întâmple mai departe. Credeam că visez.

M-am speriat îngrozitor când Snor s-a năpustit asupra mea. A răsturnat felinarul, care spre norocul meu, nu a apucat să se stingă și a început să își treacă limba energic peste mâinile mele. L-am cuprins în brațe, deși îmi era foarte greu să îl liniștesc. Nu îl mai văzusem așa de când coborâsem în peșteră să recuperăm prima bucată de piatră vrăjită. Când m-am aplecat să ridic felinarul am înțeles și de ce. I-am dat drumul repede câinelui și îngrozit mi-am tras mânecile bluzei cât de jos am putut, încercând să îmi acopăr încheieturile, înainte ca ceilalți să ajungă.

– Ce faci aici? Vrei să dai foc pădurii? A venit Aria chiar atunci în spatele meu.

– Snor a dat peste el! M-am fâstâcit eu, asigurându-mă că mâinile îmi sunt acoperite.

– Hai că nu e chiar atât de rău. Parcă ai văzut o fantomă! E bunicul pe aici?

– Ha, ha! Ce bine-dispusă te-ai trezit azi. Toate glumele tale vor fi la fel de bune azi? Am zis eu ironic.

– Nu pot să zic același lucru despre tine.

– Restul unde sunt?

– Ajung și ei imediat. Eu am încercat să țin pasul cu Snor. Nu știu ce a pățit. De la jumătatea drumului, a luat-o la fugă, de parcă era vrăjtit.

– Și a venit direct la mine să îmi răstoarne felinarul. M-am aplecat eu și am mângâiat câinele pe spate.

– Cred că îi e doar foarte dor de bunicul. Probabil fugea către piatră.

– Nu mă gândeam să mai simtă asta după atâta timp. Am zis eu, știind deja motivul pentru care Snor a luat-o la goană.

– Animalele sunt deseori mai sensibile decât suntem noi. S-a aplecat ea să îl ridice în brațe, dar el nu voia nicicum să se dezlipească de picioarele mele.

– Cred că îi pare rău că a răsturnat felinarul. Mi-am încrucișat mâinile la piept, cu bluza trasă până în vârful degetelor.

– Poate. A părut ea să fie de acord cu mine, fără să mai insiste. Chiar așa îți e de frig?

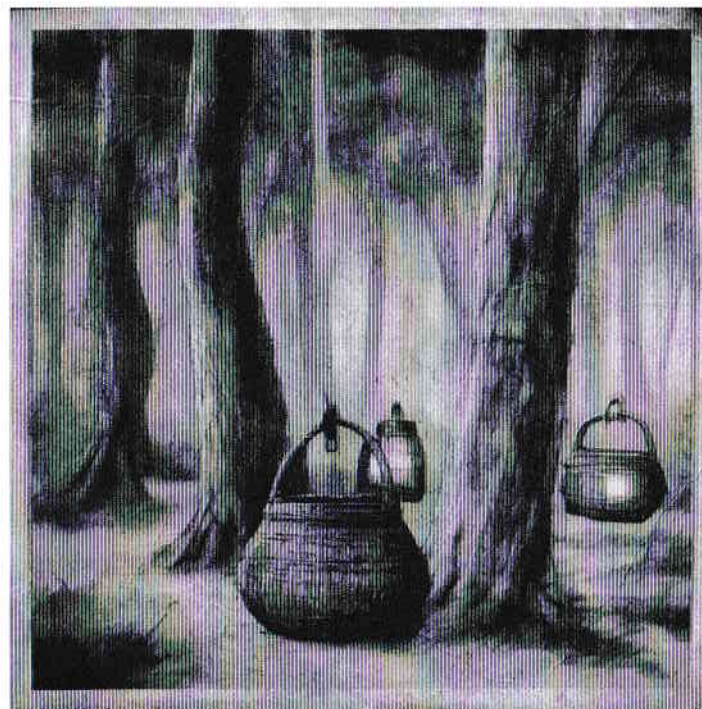
– Am stat lipit de piatră să vă aștept și cred că am ațipit puțin.

– Dar de când ești aici?

– Nu de mult timp. Am ajuns pe când voi erați în vale.

– Uite că vin și restul.

– Ce sunt toate alea? Am întrebat eu curios, când am văzut că Aziz, Kara și toată familia lui Niar erau urmăriți de câteva coșuri care pluteau alene printre copaci, acoperite de o pânză, care nu lăsa să se vadă nimic la interior.

– Recunoștința! A spus ea, ofticată că habar nu aveam ce se întâmplă. Ne-au zis la întâlnire că venim să ne arătăm recunoștința. Nu îți amintești?

– Am crezut că doar ne întâlnim aici! M-am revoltat eu puțin. În locul în care am crescut duceam coroanițe de flori împletite. Tu nu ai făcut la fel? De unde să știi că aici e altceva! Tu cum ai aflat?

– Am întrebat-o pe mama.

– Și nu ai putut să îmi zici și mie? Ce trebuia să aduc? M-am încruntat repede către ea.

– Nimic. S-au ocupat ei de toate. Chiar credeai că ne întâlnim cu noaptea în cap, fără să avem ceva de făcut? A pufăit ea și și-a dat ochii peste cap.

Îi plăcea tare mult să facă pe interesanta atunci când știa mai multe decât altcineva. Încă mă scotea din sărite când făcea asta. Cum toată lumea ajunsese deja aproape de noi, am preferat să nu mai continui discuția și să urmăresc liniștit ce se întâmplă. În afară de Kara și Aziz, care păreau că nu au închis un ochi toată noaptea, toți ceilalți erau destul de adormiți.

Aziz a îndrumat coșurile să se așeze înaintea scărilor, iar apoi Kara le-a descoperit cu o mișcare scurtă din baghetă. Dintr-un coș au scos torțe pe care le-au înmănat fiecăruia din noi, după care ne-au împărțit în trei grupuri, explicându-ne că fiecare grup va fi responsabil cu o parte a ritualului. Am fost surprins să văd că participă atât Niar, cât și gemenii la tot ce aveam să facem. Altfel nu puteau fi ținute toate cele

doisprezece torțe. Gemenii, fiind mai mici, erau împreună responsabili de una dintre ele și își respectau îndatoririle foarte conștiincioși. Probabil Maia le repetase zile în șir ce urmau să facă, lucru ce mi-ar fi prins și mie foarte bine, având în vedere că nu prea înțelegeam ce se întâmplă. Îmi părea rău că nu mai luasem și eu o pauză, din când în când, de la munca din atelier, pe care mă chinuiam să o duc la bun sfârșit pentru Aziz. Cu siguranță aș fi fost mai bine pregătit pentru ce avea acum să se întâmple.

Dintr-un alt coș a fost scos apoi un suport care a fost așezat pe scări și urma să țină împreună toate torțele. Am fost așezați în ordine, unul lângă celălalt. După cum ne-a reamintit mama, foarte pe scurt, primii patru, cei mai în vârstă, aveau să invoce amintirile, următorii patru, gândurile bune și ultimii patru, printre care mă aflam și eu, mulțumirile. Eram chiar încântat să fiu ultimul din rând, pentru că astfel aveam timp să descopăr ce am de făcut și să nu pară că sunt total nepregătit.

După câteva secunde de liniște, Aziz s-a apropiat de cel de-al treilea coș, așezat foarte aproape de suportul pentru torțe. S-a aplecat deasupra lui și a ridicat din el o sticlă. A turnat tot lichidul peste torța neaprinsă. Apoi cu ajutorul baghetei și a unei incantații, o flacăra albăstruie s-a aprins brusc și scânteii albastre au început să se împrăștie în aer, formând imaginea unui copil de vreo patru sau cinci ani, ținut strâns în brațe de un